ল’ৰাকাল

অসমীয়া

TEXTUAL QUESTIONS AND ANSWERS

প্ৰশ্ন ১। কবিয়ে শৈশৱত কেনেদৰে উমলিছিল ?

উত্তৰঃ শৈশৱ কালছাােৱা সকলাােৰে বাবে ৰং – ধেমালি কৰি উমলি ফুৰাৰ সময় । শৈশৱত কবিয়েও ৰং ধেমালি কৰি যেনি – তেনি উমলি – জামলি ঘূৰি ফুৰিছিল । ৰংমনেৰে মাটিৰ পুতলী সাজিছিল । আইতাকৰ ৰিহাৰ আঁচলত ধৰি লৰি ফুৰিছিল । ভায়েক – ভনীয়েকক ফুৰাবলৈ নি সিহঁতৰ লগতে উমলিছিল ।

প্ৰশ্ন ২। কবিয়ে শৈশৱত কি সাজি অধিক আনন্দ পাােৱাৰ কথা কৈছে ?

উত্তৰঃ মাটিৰ পুতলা সাজি ।

প্ৰশ্ন ৩। ল’ৰাকালত কবিৰ মনত দুখ – বিষাদ আছিল নে ? তেওঁৰ ল’ৰাকালৰ বিষয়ে এটি চমু বৰ্ণনা দিয়া ।

উত্তৰঃ নাছিল । ল’ৰাকালত কুবি বৰ মুকলিমূৰীয়া আছিল । তেতিয়া তেওঁ যেনি – তেনি উমলি – জামলি ঘূৰি ফুৰিছিল । ৰং মনেৰে মাটিৰ পুতলী সাজিছিল । এলাহ কি নাজানিছিল , মনটো উলাহেৰে ভৰি আছিল। অতি সৰল অন্তৰৰ কবিৰ মনত খিয়লা – খিয়লি ভাব সমূলি নাছিল । সংঘাতৰ জটিলতাও তেওঁ বুজি পাােৱা নাছিল । আইতাকক কবিয়ে বৰ মৰ্ম কৰিছিল আৰু তেওঁৰ ৰিহাৰ আঁচলত ধৰি ঘূৰি ফুৰিছিল। ভায়েক – ভনীয়েককো কবিয়ে খুব মৰম কৰিছিল আৰু সিহঁতক ফুৰাবলৈ নিছিল । ল’ৰাকালত কবিৰ তেজত উলাহ আছিল , মনটো সদায় পাােহৰ হৈ আছিল আৰু বুকুখন মৰমেৰে ভৰি আছিল ।

প্ৰশ্ন ৪। কবিয়ে কাৰ ৰিহাৰ আচলত ধৰি ফুৰিছিল ?

উত্তৰঃ আইতাকৰ ৰিহাৰ আঁচলত ধৰি ফুৰিছিল ।

প্ৰশ্ন ৫। আইতাকৰ প্ৰতি কবিৰ ভাব কেনে আছিল ?

উত্তৰঃ আইতাকৰ প্ৰতি কবিৰ খুব ভাল ভাব আছিল । তেওঁ আইতাকক বৰ মৰম কৰিছিল ।

প্ৰশ্ন ৬। কবিয়ে কাক হেঁপাহেৰে মৰম বিলায় ?

উত্তৰঃ ভায়েক – ভনীয়েকক ।

প্ৰশ্ন ৭। কবিয়ে শেষত হৰি অৰ্থাৎ ভগৱানৰ ওচৰত কি কামনা কৰিছে ?

উত্তৰঃ যি গৰাকী দয়াময় হৰি অৰ্থাৎ ভগৱানে কবিৰ তেজত উলাহ , মনত পা েৰ আৰু বুকুত মৰম দিছে , সেইগৰাকী ভগৱানৰ চৰণত তেওঁৰ মনটো যাতে সদায় নিবিষ্ট হৈ থাকে , তাকেই কবিয়ে শেষত ভগৱানৰ ওচৰত কামনা কৰিছে ।

প্ৰশ্ন ৮। বাক্য সাজা –

এনি – তেনি , ওমলি – জামলি , লৰ-ধৰ , খিয়লা-খিয়লি , ৰং ৰহইচ , খৰ – খেদা , ভাই – ভনী ।

উত্তৰঃ এনি – তেনি :- নিজ কৰ্তব্যক অৱহেলা কৰি এনি – তেনি ঘূৰি ফুৰিলে জীৱনত সফলতা লাভ কৰিব না েৱাৰি ।

ওমলি – জামলি :- ল’ৰা কালছা েৱা সকলা েৰে বাবে ওমলি – জামলি ফুৰাৰ সময় ।

লৰ-ধৰ :- অলপা ে লৰধৰ নকৰাকৈ বহি আছে যে , তা েৰ হৈছে কি ?

খিয়লা – খিয়লি :- খিয়লা – খিয়লি ভাবে মানুহৰ মাজত বিভেদ ঘটায় ।

ৰং-ৰহইচ :- এইবেলি পূজাৰ বন্ধটো বৰ ৰং – ৰহইচৰ মাজেৰে পাৰ কৰিলোঁ ।

খৰ – খেদা :- অলপ খৰ – খেদা কৰ , নহ’লে কামটো হৈ নুঠিব ।

ভাই – ভনী :- ভাই ভনীৰ মিলাপ্ৰীতিয়ে দেউতাক – মাকৰ মনত আনন্দ দিয়ে ।

প্ৰশ্ন ৯। তাৎপৰ্য ব্যাখ্যা কৰা –

(ক) মুখত সদায় মা েৰ হাঁহি নুগুচেই

সংসাৰ লেঠা মই নুবুজোঁ নিচেই ।

উত্তৰঃ ল’ৰা কালছা েৱা মানুহৰ জীৱনৰ মধুৰতম সময় । এই সময়ত সকলা েৱে উমলি – জামলি ৰং – ধেমালি কৰি ভাল পায় । মন সদায় আনন্দেৰে ভৰি থাকে । খিয়লা – খিয়লি ভাব বা কু – চিন্তাই মনত ঠাই নাপায় । এই কালছা েৱাত সংসাৰৰ জটিলতা বুজি পা েৱা নাযায় আৰু মুখত সদায় হাঁহি বিৰিঙি থাকে । গা েটেই জীৱন ধৰি মানুহৰ হৃদয় জীপাল কৰি ৰখা ল’ৰাকালৰ সা েণালী সময়ৰ সেই মধুৰ স্মৃতিকে কবিয়ে উক্ত কবিতা ফাকিৰ জৰিয়তে দাঙি ধৰিছে ।

(খ) জানিলোঁ জানিলোঁ তেওঁ হৰি দয়াময় ,

সেই চৰণত যেন মা েৰ মতি ৰয় ।

উত্তৰঃ ল’ৰাকালত কবিৰ মনটো আনন্দেৰে ভৰপুৰ হৈ আছিল । তেওঁৰ তেজত উলাহৰ ঢৌ উঠিছিল , পা েহৰ পা েহৰ ভাবে মনটো উজলাই ৰাখিছিল । সকলা েৰে প্ৰতি তেওঁৰ বুকুত আছিল অফুৰন্ত মৰম । কবিয়ে উপলব্ধি কৰিছিল তেওঁৰ তেজত ইমান উলাহ , মনত ইমান পা েহৰ , বুকুত ইমান মৰম — এই সকলা েবা েৰ হৰি অৰ্থাৎ ভগৱানেহে দিছে । সেয়েহে , তেনেকুৱা দয়াময় ভগৱানৰ চৰণত তেওঁৰ মনটো যাতে সদায় নিবিষ্ট হৈ থাকে , তাকে কবিয়ে ভগৱানৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিছে ।

প্ৰশ্ন ১০। বিপৰীত শব্দ লিখা –

হাঁহি , মৰম , পা েহৰ , সুমতি , শত্ৰু , আনন্দ

উত্তৰঃ হাঁহি – কান্দোন ।

মৰম – ঘৃণা ।

পা েহৰ – এন্ধাৰ ।

সুমতি – কুমতি ।

শত্ৰু – মিত্ৰ ।

আনন্দ – বিষাদ , বেদনা ।

প্ৰশ্ন ১১। হাঁহি , কোৱৰ — এই দুটা শব্দৰ দৰে চন্দ্ৰবিন্দু (ঁ) যাোগ হাোৱা পাঁচটা শব্দ লিখা ।

উত্তৰঃ বাঁহ , সিহঁত , কুঁৱৰী , চিয়াঁহী , কুঁৱলি ।

প্ৰশ্ন ১২। উঃ , হাঁ , বাঃ , উস্ আদি আশ্চৰ্য ভাব বুজোৱা শব্দৰে একোটাকৈ বাক্য গঠন কৰা ।

উত্তৰঃ উঃ – উঃ ! কথাষাৰ শুনি বৰ দুখ পালোঁ ।

হাঁ – হাঁ ! তই ' কি আজিও স্কুললৈ নাযাৱ ?

বাঃ – বাঃ ! কি সুন্দৰ দৃশ্য ।

উস্ – উস্ ! মৰিলোঁ দে ।

প্ৰশ্ন ১৩। ' ল'ৰাকাল ' কবিতাটিৰ মূল ভাব লিখা ?

উত্তৰঃ ' ল'ৰাকাল ' কবিতাটিৰ মাজেৰে কবিয়ে ল'ৰাকালৰ সাোণালী সময়ৰ কথা সোঁৱৰণ কৰিছে। ল'ৰাকালছাোৱা সকলাোৰে বাবে ৰং – ধেমালিৰ সময় । এনি – তেনি ঘূৰি ফুৰি উমলি – জামলি ভাল পায় । তেওঁলাোকে সংসাৰৰ জটিলতা বুজি নাপায় । আইতাকৰ মৰমৰ বান্ধোনত তেওঁলাোকে বান্ধ খাই থাকে । লগৰীয়াবাোৰৰ লগত ফুৰা ৰং – ধেমালি কৰা কামবাোৰ তেওঁলাোকৰ বাবে বৰ – আনন্দ দায়ক । হিংসা , ভেদভাব তেওঁলাোকে বুজি নাপায় । তেওঁলাোকৰ মন সদায় আনন্দেৰে ভৰপূৰ হৈ থাকে ।

প্ৰশ্ন ১৪। বেণুধৰ ৰাজখাোৱাক ব্ৰিটিছ প্ৰশাসনে কি উপাধি প্ৰদান কৰিছিল ?

উত্তৰঃ ৰায় বাহাদুৰ ।

প্ৰশ্ন ১৫। বেণুধৰ ৰাজখাোৱাৰ আত্মজীৱনীমূলক পুথিখনৰ নাম কি ?

উত্তৰঃ " মাোৰ জীৱন দাপাোণ । "

প্ৰশ্ন ১৭। শব্দাৰ্থ লিখা –

এফেৰি , পুতুলী , উলাহ , খিয়লা-খিয়লি , হেঁপাহ ।

উত্তৰঃ এফেৰি – সামান্য পৰিমাণৰ ।

পুতুলী – পুতলা ।

উলাহ – আনন্দ ।

খিয়লা-খিয়লি – হিংসা ।

হেঁপাহ – আগ্ৰহ ।